

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.
Organulu oficiale alu sinodului eparchiale.

Fól'a acést'a ese in tóta domineca,
 — dar prenumeratiunile se primescu
 in tóte dílele.

Pretíulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
 6 fi. pre 1/2 de anu 3 fi. pre unu tri-
 luniu 1 fi. 50 cr.; éra pentru Strai-
 netate: pre anu 8 fi. pre 1/2 de anu
 4 fi. pre unu triloniu 2 fi. in v. a.
 Unu esemplariu costa 10 cr.

Tóte siodeniile si banii de pen-
 numeratiune sunt de a se tramite la
 Redactiunea direginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se primescu cu 7 cr. de
 linia, si 30 cr. tacse timbrale.

**Cu numerulu de facie diur-
 nalulu nostru intra in noulu triloniu
 Aprile—Juniu.**

Deci ceremu reinoirea abonaminte-
 loro espirate, ér' pre dnii deputati síno-
 dali in deosebi ii poftimu a se aboná in
 vedere, cà in durat'a siedintieloru síno-
 dali „Gur'a Satului“ va fi diurnalulu
**oficiosu alu sinodului eparchi-
 ale.**

Pretíulu se aréta in frontispiciu.

Nrulu presinte a intardiatu cu 2. díle din caus'a
 Santeloru serbatori, ceremu inse scusele nóstre.

Baetului din Romani'a.

Mái Carole Hop-in-tióle!
 Puiu de némtiu, burcusiú la fóle,
 Ce gandesci de te-opacesci,
 Sà te cari nu te gatesci?!

Nu crede tu cà-o sà fia
 Multe díle-a ta domnia,
 Cà'n curtea d'in Bucuresci
 Multa timpu nu-o sà mai prandiesci:

Cà romanulu scie bine
 Ce se-accepte de la tine,
 Si-asiè daru de timpuriu
 Ti poftesce elu adfu!

Du-te daru baete draga,
 Nu luá glum'a de siaga,
 Cà-apoi te vei pacali,
 De pe tronu candu te-oru trantî. . . .

Si-apoi spune tu pre linu
 Cusciloru dela Berlinu,
 Cà la Bucuru-Bucuresci
 Nu sunt serbatori nemtiesci
 Daru sunt bóte romanesci!!

CIURILA SI BURILA.

C. Scii ce a reportatu consululu burcusiescu d'in Bu-
 curesci imperatului nemtiescu?

B. Ba, dieu, nu sciu.

C. Cà romanii sunt nebuni de bucuri'a invingeriloru
 burcusiesci, dovada cà in esaltatiunea bucuriei loro i-au
 spartu si lui (Consulului) capulu.

Cortulu lui Siamù Banù.

in care d'in numerós'a familia a lui Siamù Banù abiá a mai
 remasu elu cu muerea sa Zamfir'a, soru-sa Gafn'a si fe-
 tiorii: Cul'a si Adamutiú.

Adamutiú (vine dela scóla, si caudu intra in cortu,
 arunca caciul'a depre capu, merge de a dreptulu la tata-seu
 si la muma sa, si li saruta man'a, apoi dice:) Buna dio'a
 dado si mamó! eata am venitu de la scóla, si da -mi de
 mancare.

Siamù Bandù: Dă cine te o invetiatu, se me batujocoresci și se-mi saruti man'a, — că dorr' io nu-su popa.

Adamutiù: Nu esci popa, dá-mi esti tato, și apoi domnulu dascalu ne a invetiatu: că se cinstesci pe tata-teu și pe muma-ta ca se traesci multu și bine pe pamentu. Asià io fiindu-că pana acum'a de candu sum nu-mi aduecu aminte se me fiu saturatu vr'o data: pentru aceea de adi in colo in tóta dio'a ti-oiu sarutá man'a și tie și mamii, dorr' mi-a dá atât'a de mancare, cătu să me saturu bateru odata înainte de mórte, se potu dîce și io, că am traitu bateru odata bine pe pamentu. Apoi io mai mare cinste ca sarutatulu maneî nu sciu, pentru-că la noi in s'utu pop'a e helu mai cinstitu, fiindu-că si Mari'a Sa Vladiculu de câte ori i scrie vr'o porrunca, totu de-a-un'a i dîce „Cinsti'a ta parinte.” Si apoi si ómenii d'in satu candu vreu să-i dee cinstea deplina i saruta mana si-su fréca și fruntea de ea Asià am vediutu și Dumineca la biserica, că dupa ce a gatatu parintele slugib'a apoi a esitu d'in biserica și afarra de usia bisericei i-a adusu clopotariulu unu scaunu, parintele a siediutu pe elu și si-a intinsu man'a drépta și a tienutu-o cu dosulu in susu, de i-au sarutatu-o toti ómenii si muierile câte au esitu d'in biserica, si fia-care candu o sarutá si-si pocniá si fruntea de ea, apoi dîcea d'in gurra: „buna dimineati'a parinte, dá cumu ai masu?” si popa le respunde: „bine, dá dumnia-ta?” Ast'a a tienutu mai unu césu de vreme, si numai atât'a s'a intreruptu, pana si-a implutu parintele pip'a, si si-a aprinsu-o cu unu svebele de siosiu usiei bisericei, apoi eara i-au sarutatu-o mai incolo, si parintele a tienutu man'a tiapana ca unu lemnu pana candu a venitu la rîndu nevast'a cea de asta eara a lui Iacobi Sfîdereacu. Atunci parrintele, dupa ce i-a sarutatu man'a, apoi a strinsu-o pe ea de mana, séu nu i-a lasatu man'a d'in man'a lui, s'a uitatu la ea in ochi, a mai sloboditu d'in gurra unu fumu de tabacu, apoi a dîsu catra ea: „dá tu ce ai facutu pricagita de te ingresi asià tare?” Nevast'a a pusu capulu in pamentu, si s'a dusu mai in colo. După ce s'au gatatu ómenii d'in biserica, apoi parrintele si-a scuturatu pip'a de siosiu usiei, a pusu-o in turiaculu cismei și apoi intorcendu-se catra norodulu ce stá afarra, i-a intrebatu: „nó dá Domni'a vóstra cumu ati masu?” si apoi s'a dusu pre la fagadau a casa. Toti ómenii se mirau, că ce se grabesce asià tare parrintele acasa; inse slug'a dumnia-lui, care tamanu venise dupa prescuri, a spusu, că a casa; la parrintele este unu carlicu, care a venitu d'in Siminariu a casa pe Serbatorii si parrintele bagu-séma pentru ahaia se grabesce, ca se nu i fia uritu la carlicu numai cu dómni'a preuteasa a casa. Ahaia am bagatu de séma si eu inca in biserica, cum-că se grabesce, pentru-că inca la „Slav'a tatalui” la „aghiosu”, la „cherovicu” si la „pricésna,” candu a inceputu cantaretiulu a le cantá pe lungu, a strigatu parrintele d'in altariu: „hurduca le mai iute, că nu am vreme să siedu tóta dio'a in biserica”. Atunci audu pe unu betranu — ce stá rediematu intr'o cerge — mornaindu: hm, hm! ast'a nu mi place.” — După ce s'a gatatu slugib'a, vedu numai că toti ómenii se indrépta cu faciëa catra balconulu bel'a de unde se spunu predicatiele. Intru aceea, parrintele in locu de a se ivi acolo, eata-lu că iésa d'in altariu desbracatu de hainele besericesci, borboroseste iute unu „tatalu nostru” si apoi iésa d'in biserica. Atunci betranulu meu scutura d'in capu si dîce: „dá pentru hast'a i damu noi miertia de bucate si câte dône dile de lucru pe anu dela fia-care gazda, ca neci Dumineca se nu aiba vreme pentru sfint'a liturgia; si pentru hast'a a mancatu pit'a lui Ddieu patru ani in hele Sîminarii, ca neci in sfint'a di de astadi, in Duminec'a Tomii, se nu audîmu cătu de cătu o tiera de predicatia, ori déca nu scie elu spune d'in capulu lui, bateru se se fi cetitu „cazani'a”, se ne mai aduecu aminte de Ddieu. — Ferra vedu eu, că am avutu pecatele ca se ajungu si se vedu cu ochii mei, cumu se alege nemicu de legea si de credinti'a nóstra cea stramosiasca, — bá me temu că voi ajunge de oi vedè surupendu-se ius'a-si beseric'a, de vomu ajunge chiaru sórtea tîeganiloru, cari si-au mancatu insi-si beseric'a loru. Acum'a pricepu eu pentru ce mergu ómenii acum'a mai bucurosu la crisma la jupanulu Mendel, de cătu la biserica, adeca pentru-că Mendel le slugesce d'in tóta inim'a cu helc ce are, — eara pop'a nostru vine numai odata in septemana in biserica, ca se slugésca, si si atunci i pré multu unu césu de vreme, ca se face

slugiba cumu se cade. Apoi se te mai miri pentru ce nu stau astadi popii in fruntea neamului nostru? Vedeti! astufeliu a vorbitu betranulu mecu rediematu in cergia pana ce au esitu heia-l-alti ómeni d'in beserica.

Asià io v'am sarutatu manile ca se ve cinstescu si apoi se traescu multu si bine pre pamentu, si pentru ahaia vedi mama de-mi da de mancare, ori stricu totu ce am facutu!.....

Siamù Bandù: D'apoi tu numai ca se-ti dee de mancare ne-ai datu cinstea ce ni se cuvine, — há?!

Adamutiù: D'apoi ce socotesci? că dorr' in dio'a de astadi ti face cinev'a cev'a bine ori ajutoriu numai asià de giaba? Ferritu-te-a Ddieu!... Dá nu-ti aduci aminte de lelea Smarand'a candu a muritu? că a siediutu 5 dile intinsa pe scandura, — si vrutu a pop'a se vina si se o ingrôpe, pana nu i-a pusu Sim'a Spatariu 4 taleri in mana? Inzedaru l'a imbiatu cu paharrulu helu de hargintu se-lu tiena in zalogu, pana va capatá bani de hartia! Dá baetulu Solomieî nu scii că s'a impufitu in cortu, pentru că tata-seu nu a potutu platî ingropatiunea in ainte? Da dórta la judecata, ori la alte tistiyi, poti scóte direptatea ferra de a o cantarri cu bani?! — Ori dórta socotesci, că vei affá vr'unu chinezu d'in Banatu, pe care se-lu fi costatu ajungerea la asta cinste numai o pareche de vaci?! Séu credi cumu-ca se va affá ver unu dascalu pe care se nu-lu fi costatu dicretulu dela potropopulu sembri'a de pre unu anu?! Ba pôte vei fi crediendu, că cingatóriele cele rosii a protopopiloru d'in Banatu le-a potutu priimi ver unulu dela Mari'a S'a Dragutiulu in ainte de ale coperi totu cu bancute de câte o suta?! Pôte se fia, dar' eu nu credu. In urma, aceea totu-si nu vei crede o, cumu-ca parintele Oteanu in ainte de a pune crucea pe peptu si-a pusu sufletulu zalogu? bine aru fi se nu-lu fi pusu, dar' eu dîcu că me indoiescu, candu vedu că lui nu-i sfiëla a strigá in gur'a mare in adunatur'a papistasiloru din Pesta, cumu-ca elu recunósee, că pap'a d'in Stirigou e capu bisericei rremane uniata? de care s'au rruinat insi-si papistasii hei cu mintea sanetósa. Aceea inse totu-si se o credi cumu-ca dumniului alt'a a vorbitu d'in gurra in adunare, si alt'a vorbire a datu in scrisu. — La tóte aheste, dado draga, nu poti alt'a dîce, de cătu că:

Acum' lumea s'a stricatu,
Ce-o fostu cinstitu s'a mancatu.

Asià nu mai asceptá se me mai rogu, ci dii mamei Zamfir'a se-mi dee de mancare. . . .

Siamù Bandù: No Zamfiro, astupa-i gurra cu ce-v'a, ca se mai si taca. — Dá óre Dumniului Vasiesiu Gurr'a Satului, cumu de nu a venitu, la noi precumu mi-a fostu dîsu ieri. Nu ati auditu ce-va?

Gafina: Ba io am auditu, că Dumni'ului are firea bubeloru, de dio'a dórme si nóptea ambla, — numai de nu aru veni la noi noptea, se nu-lu rumpa canele.

Cul'a: Nó dado! acum' sciu dulceati'a atâtu a scólei, cătu si a besericeî, ferra de care omulu nu e omu deplinu. Acum' inca odata dîcu că multiamu Tatalui că am scapatu de scóla!!!...

Femeea: Ia te sém'a barbate draga, să nu te recesci pe e.latoria!

Barbatulu: Ah! scump'a mea, cătu esci de buna, si atâtu te ingrigesci de mine, cătu Dieu nu mi-aru parè reu, déca m'asiu si bolnavi odata.

Femeea (la oparte): Unde aru fi noroculu să si — crepi!

Andrásy e romanu!

Frate „Gur'a Satului”!

Vediendu, că te ai apucatu a scóte la lumina lucruri serióse, ba ai si deschisu un'a rubrica numita „Magazinu” pentru documente vrednice de „Gur'a Satului,” vinu se te rogu spre a priimi si urmatóriele date istorice:

Vei fi auditu, de cumu-va n'ai cetitu, cumu se scarmana secretorii mai multoru natiuni pentru originea mai marelui intre ministrii Ungarici, adeca a grofului **Andrásy**,*) dîcendu, că acestu mare barbatu de statu, frumosu la piru, care pr'in tienut'a sa cu ocaziunea bataliei intre frantiuzi si prusaci ne a scapatu de ghiarele nemfiloru, nu e magiaru

*) Ba am cetitu de m'am si imbetatu de ele.

de origine: asià muscalii neindestulindu-se că acum'a, in urm'a adunaturei de la Londra se potu scaldá cumu vreu in marea négra, amenintia lumca si cu alte pericole, pre-tendiendu in organulu loru „Golos,“ cumu-ca grofulu *Andrásy* nu e magiaru, ci *muscalu* de vitia. Vestea se latiesce iute, si éca că si slovacii in fói'a loru numita „Slovenski no-vini“ pretindu pre grofulu *Andrásy* de alu loru, dicendu: că nu e nece magiaru, nece muscalu, ci curatu *slovacu* de origine.

Abiã se uscã acestu numeru alu fóiiei slovace vine fói'a de sentiu bunu „Sloga,“ si cu date istorice a mana incepe a aretã: că grofulu nostru de nu e urmatoriu de la *Árpád*, atunci de siguru e *croatu* de origine.

Frate „Gura Satului!“ Sciindu, că câte nimicuri s'au indatinatu foiele a scrie, eu numai ridu de aceste nebunii, inse in interesulu adevărului aflu cu cale a dechiarã: că grofulu *Andrásy* nu e nece magiaru, nece muscalu, nece slovacu si nece croatu, ci de a dereptulu **romanu de vitia poroditia**.

Dis'a mi o documentesu cu argumente neresturnate, precumu urmésa:

1. Grofulu *Andrásy* se trage d'in Ardélu si are acolo si adi posesiune lunga Muresiu, unde mai numai romani locuiescu. Dar' se dice, că *Tuhutum* cu ocașiunea pactului dela Asculeu a luat la sine pre unu pruncu minorénu alu lui *Gelu*, ducele romanu caduutu, cu numele *Andrei* si numindu-lu pe ungaria *Andrásy*, l'a donatu cu multa avere, din care apoi s'aru fi tragendu famili'a *Andrasiésca* de astadi.

2. E fapta inca, că in Ardélu in Comitatu lu Hunedórei si adi esiste unu satu cu numele *András-falva*, in care singuru numai romani locuiescu.

3. Cine nece dupã aceste nu crede mie: pre acel'a ilu indrumu se cetésca cartea „notariului anonim“ despre tempulu regelu *Bel'a*.

4. In urma spre a delaturã ori ce indoieła, voi mai adauge si acea impregiurare, că, fiindu unu faptu istoricu nedisputatu, cumu-ca famili'a grofu *Chendefi (Candu-a-fi)* d'in Ardélu e de origine romana — se pote presupune cu siguritate, că grofulu *Andrásy* numai pentru aceea a luat de socia pre ultim'a flóre a acestei familie, pentru că ca romanu a avutu simpatia catra d'ins'a.

A buna séma numai d'in acést'a impregiurare se pote splicã si aceea: că grofulu *Andrásy* e asiã de mare amicu si *partenitoriu* alu — *romaniloru!*

Din collectiunea unui istoricu modernu.

Respunsulu.

Arhimandritulu din „Iepurania“, cumu si-lu concepiã „*Garriculu*“ Cern-utiloru-da nu bine. *Cazacesculu*, că aru trebui elu se fia la intrebatiunea facuta in nrl.

12. acestui „*Gura*“ — ferite-aru D-dieu de ea!

Ve numiti in suplic'a vóstra, „*peccatosi*“, — atat'a vorba cuminte e in intrég'a vóstra scrisóre. Cãci, déca me intrebati voi pre — *mine*, de ce eu ordinesu ce-v'a siã, séu siã; apoi sciindu voi bine, că eu ca *Locotitoriu* ce sum, alu carui *locu tienu*, cu alu celu'a-si — condeiu scriu, cuminte sunteti? — Pr'in urmare, cumu asiu *puté* eu vroí, se ve carabaniti voi „*autonomisti*“ d'in tíera! Naib'a dejã, cumu v'a immultitu; totu Naibei déca v'ati mai si duce, la ce iara erã, peccatele mele! se-lu mai pomenescu — la ce, d'ieu, aru mai avé E. Sa se se reñtórca — Ddieu tiena-lu unde-e! — in pasial — ceca! in eparchia-si? — „In *Familienangelegenheiten*“ num'a? o, acelea si-le-a pusu E. Sa dejã bine la cale, si inca asiã de bine, in câtu — de le-a-ti *puté* voi pre ale vóstre asiã se le puneti . . . Era „in *partibus infidelium*“ dóra, se mai devina E. Sa episcopu, ast'a un'a, n'are nici o satisfaciune, déca n'ai pe cine — tiurna — ceca! — archipastori; alt'a, un'a ca-aceea, de s'oru implini „*dorintiele clerului*“ — pifchi! — d'in anulu o mia optu sute siesodiaci si atatea de nebu — vreu se d'ieu — „*achefalii*.“ E. Sa si fãr' de-aceea, nici n'a scapã de a deveni „in *partibus*“ si apoi inca mai grósa, că vã fi *Archiepiscopu si Mitropolitu „in partibus*“ . . .

Dara, pe langa aceste tóte, E. Sá, „*Ispolã eti* — Dés-

pota!“ si asiã-e sermanulu, afara de unii „*carii au ramasu*“ si pentru aceea ci acum in próspetu si pré frumosu, adeca — „*afferim!*“ — se decorara — ca si „in *partibus infidelium*“ voi — „*fideli*“ sunteti . . . cãci in privintia „*autonomiei*“ avendu voi si préfrumosulu, adeca totu *afferimulu* „*Sendschreiben*“ d'in anulu „*Hildebrandu*“ ceca! 1860 si atãta peste „*achefalii*“ si alte prémiostive si mantuitoire „*mots d'ordre*“ adeca, povetie archi . . . ere-sci; la ce si cine ††† ve mai adunã cu miile in vér'a tr. pe „*tolóca*“, neci macar „*telegramele*“ sciute, ultima ratio a parintescei bunavointie, ascultandu . . .

Privitoriu la a dóa parte a intrebarei vóstre, apoi nici nu-mi vine a mi mai bate capulu, de a vi-o respunde. Inse atãta totu-si vi spunu, că despre unele semne, pare-mi-se că e de prisosu se mai negati ori rechiamati „*otarirele meetingului*“ vostru si alte nimicuri asemeni lui. — Sciti voi pigmeiloru si liliputaniloru *unde-e dusu E. Sa?* sciti voi, si proprie — *la ce?* No! No! destulu! — dara — apoi aceea inca nu sciti, că in dilele aceste p'intre alte epistóle vajnice ce sosirca in villa „*Fainbach*“ mai veni un'a totu dela „*Czek*“ ien'a cu initialele in sigilu „*Eureca, Heureka!*“ care zerindu-le pater si Dl. „*Becs*“ bach, sari n susu de foteuillu si strigã pline de bucuria: urra Filomeuntia! pentru tine, éra unu pachetu la posta; éra pentru mine, uita-te, unu versu d'in *Evangelia* — o, lu-intielegu! citește „*Wolgebörn, vede-voru* pre care l-au impunsu!“ ti-trebuie mai multu? ti-am spus eu că betranulu inca totu me asculta, si inca minunatu de bine. Urra, asisi me punu si scriu la „*Neue freue*“ că — bá si mai inca decãtu atuncea, scii tu in „*25. Ian.*“ si-i punu acestei corespundintie in butulu *romaniloru* (Solcanii si Ilomorenii totu nu mai sciu ei orbii nemic'a) i-punu d'ieu, articulu meu in frunte ca motto, canteculu asisi alu loru *romunescu*:

„*Fruñdia verde de café,*

„*Binc-mi pare că-e pe-amé!*“

Éca, trebuie dara se mai rechiamati voi meetingulu si altele de-ale vóstre? voi ganditi că veti cascigã ce-v'a — „*Tifa!*“

Si in fine, ultim'a parte a intrebarei vóstre, aceea cunoscu eu, că e numai unu sarcasmu musicatoriu, ce si merita unu „*breu rosu*“, dar' peste fatia-ve dar' nu peste burta, cum i-si si are elu prestigulu seu celu sublimu. . . Sciti voi că-ci bine, că si mie nu-mi e necunoscutu, cumcã de i-aru fi fostu lui „*Becs*“-bocu bine in legea lui, n'aru fi fostu venitu elu — la noi . . . Cumu dara mai cutesati a presupune, că — ahã! dóra voi socotiti, că asiã se — scapati voi de elu?! a — a! déca asiã, apoi aceea se o si sciti, că macaru se ve ice — Beng'a, de ciuda, *asiã* si e si nu altu-felju!!

Éra si pentru locoincrediatoriu ca alu meu, astadi mai binc-e acolo? nu-su si acolo dejã destui — *Antehisti* ca si voi? o, — macar o *mahallã* de n „*Sodom'a si Gomorr'a*“ asupra vóstra!!!

Anecdote.

„Mãi Avrame! daru uu inghieti tu acum'a in peteculu acest'a de caputu“ d'ise unu crestinu catra unu jidanu, care intru adeveru in mediuloculu iernei erã numai intru unu caputu de véra si asiã fórte usioru imbracatu. „Ce prostu este tu crestinule! — d'ise jidanulu — cumu sã fi la mine frigu, candu totu caldura dela sórele din vara se bagatu in caputu esta!“ . . .

Un'a femce seraca merse la judele cercuale ca sã plátésca un'a suma de parale la care a fostu condamnatu barbatulu ei, si intrandu la judele plangendu d'ise: „Dle jude! paralele aceste sunt crunte si asudate“.

— Useati lacrimile drag'a mea, — o mangaiã judele — că voi sterge eu sangele si sudórea depe ele! . . .

Paditi-vi pungele!

Nu cam de multu unu diurnalu anglesu aduse sub rubric'a „*paditi-vi pungele*“ urmatorulu anunciu:

Astadi mai bine de 200 de *advocati* au depusu juramentulu, si si-oru priimitu licintiele de a *poté practisã!* . . .

Ciobanulu parasîtu.

(Să nu întielegeti pre Carolu I. Hop-in-tiolu. . .)

Insedaru cantu eu d'in fluerulu meu doinele cele mai amoróse, cà-ci neci un'a d'in copilele aceste **nu** me mai iubesc. Apoi si oitiele mele, par' cà li e frica de mine, — dar' ce me mai surprinde, cà chiaru si *canii mei*, cari mi erau candu-va atàtu de credintiosi, de unu tempu încóce, candu me apropiu de turma, mi arêta coltii.

CIGURI-MIGURI.

Unui inspectorelu de scóle d'in mil'a lui Andrâsi & Comp. denumitu pentru Comitatulu Carasiu i pica mai de una-di pr'in creri a se exprime intru un'a comuna romana si 'naintea mai multoru barbati cinstiti cumu-cà: romanii sunt prosti, fore de omenia si hoti. Si dieu inspectorelulu nostru guvenamentale cam are dreptu, cà-ci de erau romanii cuminti apoi de buna séma ti-lu scoteau pe basi'a inspectorelulu de urechi afara; cà romanii nu au omenia, ast'a inca e dreptu, cà-ci cine pôte aretà, cà stapanitorii nostri unguri candu-va oru cinstitu, ori oru omenitu pe romani, — daru inse cà romanii se fia hoti, ast'a nu o potu crede, cà romanii asiè de grab'a se fia invetiatu *meseri'a* unoru dni inspectori.

Mai de una-di Congresulu papistasiloru d'in fondulu iadului aduse otarirea, cà numele Transilvani'a să péra pentu totu de un'a, la ce si smeulu d'in Lugosu a consentitu.

Déca nu aru esiste unu Domnedieu, care se apere pro fiii sei credintiosi, apoi *dracii* cei *negrii* si *rosii* ai infernului aru sterge totu ce-e santu de pe iafcea pamentului.

T'AND'A SI MAND'A.

T. Óre cari sunt meritele cele grandtose a Dlui Eötvös, pentru cari un'a persona pré inalta a daruitu 1000 de fiorini, spre a i se ridicá unu monumentu?

M. De buna séma sugrumarea culturai nationale a popóreloru d'in Ungari'a si mai cu séma a romaniloru!

Gaoci de óue rosii,

aflate la us'a sínodului.

= Babesch, avendu dejá mandatu la sínodulu eparciale d'in Aradu, la care anulu trecutu a si participatu, — cumu (?) cumu nu (?) s'a facutu alesu si pentu sínodulu díecesei de Caransebesiu.

Si Dsa fore de a renunciè la mandatulu celu pentu Aradu, díce in diurnalulu *seu* „Albina:“ fiindu-cà sínodulu d'in Aradu l'am *organisatu*, cautu să mergu estu tempu la Caransebesiu *sà conducu si să organisesu si pre sínodulu de acolo.*“

La *imodesti'a acést'a nerusinata* nu facemu neci unu comentariu, faca onorab. publicu.

Nóa inse totu-si ni remane detorinti'a a-lu face atentu, să nu se grandéscu, cà va face si estu tempu specula, contandu pre diurne *duple* de la dóue sínóde, si pôte la anulu viitoriu de la trei sínóde de o data!

Publicatiuni.

Recomendare.

Subsemnatiu ordonandu pentu comun'a Aldesci o parचे de campane de la dnulu *Manuile Moscovits* agentele mai multoru fabrice d'in patria si d'in strainetate de campane, masine si stingatorie de focu: in interesulu adevérulei venimu a dá spresíune convictiunei nóstre, cà pre acele l'amu aflatu fórte bine construite si de unu tonu multu mai sonoru si mai harmonicu de càtu pre cele de pr'in pregiuru, ce sunt facute dupa alte sisteme, cu tóte cà ceste sunt multu mai mari. Dreptu-ce recomandamu tutoru basericeloru, déca au trebuintia de campane moderne si sonóre, si cu tóte aceste eífine, să se adrese la numitulu duu agente in Aradu, la Ospetari'a „Palatinu.“

Aldesci, in 29. Martisioru, 1871.

Comitetulu parochiale d'in Aldesci.